

ANĐELI MOJI

MEĐUGORJE ZA MLADE

MILJENKO STOJIC • KREŠIMIR ŽGO

MILJENKO STOJIC • KREŠIMIR ŠEGO

ANĐELI MOJI
MEDUGORJE ZA MLADE

IZDAVAČ: INFORMATIVNI CENTAR MIR MEĐUGORJE

ZA IZDAVAČA: MILJENKO STOJIĆ

IZDANJE UREDIO: MIRO BRČIĆ

OSLIKALA: MAJA DOLENCIĆ-MALEŠEVIĆ

LEKTOR: DARJA KOVAČEVIĆ

TISAK: MARKULIN

MILJENKO STOJIC • KREŠIMIR ŠEGO

ANĐELIMOJI

MEĐUGORJE ZA MLADE

MEĐUGORJE, 1999.

PRIČA O SUZANI

PROSLOV

Marni franjevac, ljetopisac događaja u župi Međugorje, potkraj lipnja 1991. pisao je gorke riječi. Rat je bio u njegovoj domovini. Srbija je napala Hrvatsku. Žrtva je očekivala da će joj sve države svijeta priteći u pomoć, naročito one koje imaju najviše vlasti u svijetu. No, one su sebično ostale po strani.

SUZANIN DOLAZAK U MEĐUGORJE

Dok je rat započinjao, u župi Međugorje se baš slavila 10. obljetnica Gospina ukazanja. Hodočasnici su pristigli sa svih strana svijeta. Oduševljeni ugodajem, neumorno su pjevali i molili.

“A što ako rat uskoro bukne i u Međugorju?” - pitali smo se u svojim srcima. Nismo odgovarali, ali smo gledali prema Brdu ukazanja.

Tih je dana na hodočašće u Međugorje došla i američka djevojka Suzana. Nije mogla govoriti ni hodati. Kretala se u kolicima. Imala je samo 21 godinu. Svi su joj hodočasnici pomagali.

I hodočasnici su saznali za ratne događaje. Prestrašeni, mnogi su žurno odlazili svojim kućama. Rekli su i Suzani što se događa. Ona se samo nasmiješila i odlučila ostati. Nešto joj je govorilo da ih ne posluša. Sudjelovala je na misi, krunici, klanjanju Isusu u Presvetom oltarskom sakramentu... i nije joj bilo važno što ne može govoriti i hodati. Bila je sretna.

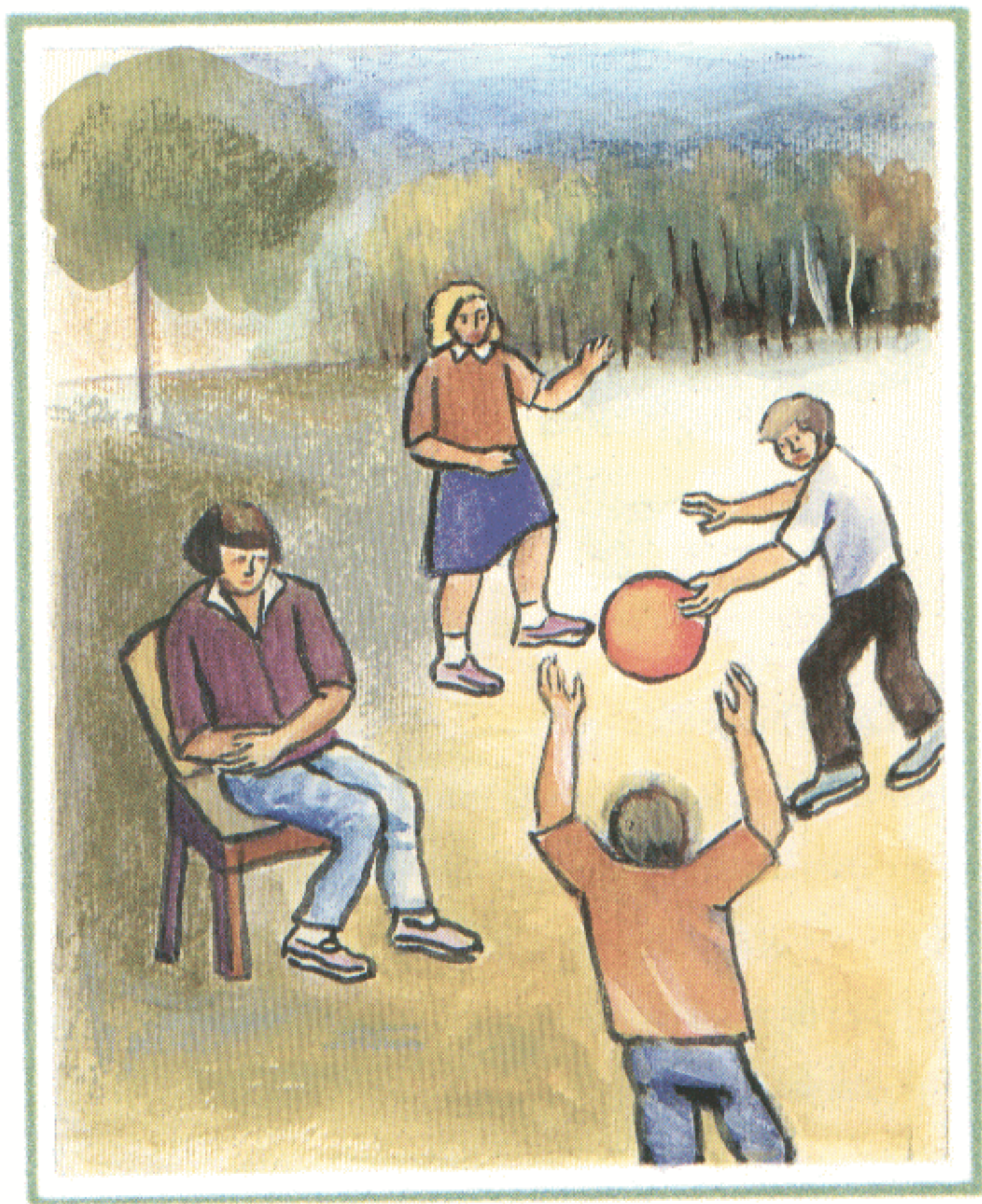
Za jedne je molitve osjetila blizinu Božju. Kasnije to nije znala objasniti. Mir je ispunio i zadnji kutak njezine duše. Ničega se nije bojala, ništa joj nije nedostajalo. Počela se prisjećati cijeloga svog života.

SUZANIN BIVŠI ŽIVOT

Dok je bila mala, Suzana nije razumjela zašto joj roditelji neprestano govore da bude oprezna dok se igra. Nije znala ni zašto su djeca nekako bolja prema njoj nego prema drugima.

Jednoga dana joj je sinulo: "Ja ne mogu ni hodati ni govoriti kao druga djeca". Zaplakala je kao nikada u životu. A dan je bio sunčan i lijep.

Ptice su pjevale.

“Zašto i ja nisam kao drugi” - upitala je svoje roditelje. “Rodila si se bolesna” - rekli su joj. “Hoću li ostati ovakva?” - dalje je pitala. “Da” - odgovorili su, “liječnici tu ne mogu pomoći”.

Kako je rasla, Suzani je bivalo sve gore. Pitala se što činiti? Vrativši se jednoga dana iz škole za bolesnu djecu, donijela je odluku. Pogledala je u nebo i rekla: “Bože, voljela bih da sam drukčija, ali prihvaćam se i ovakvom i želim živjeti”. Zaplakala je, ali sada od radosti.

SUZANINO OZDRAVLJENJE

Kad je došla u Međugorje, Suzana nije došla od Boga tražiti ozdravljenje. Žalila je one koji su patili ako nisu bili, prema svome mišljenju, dovoljno lijepi i zdravi.

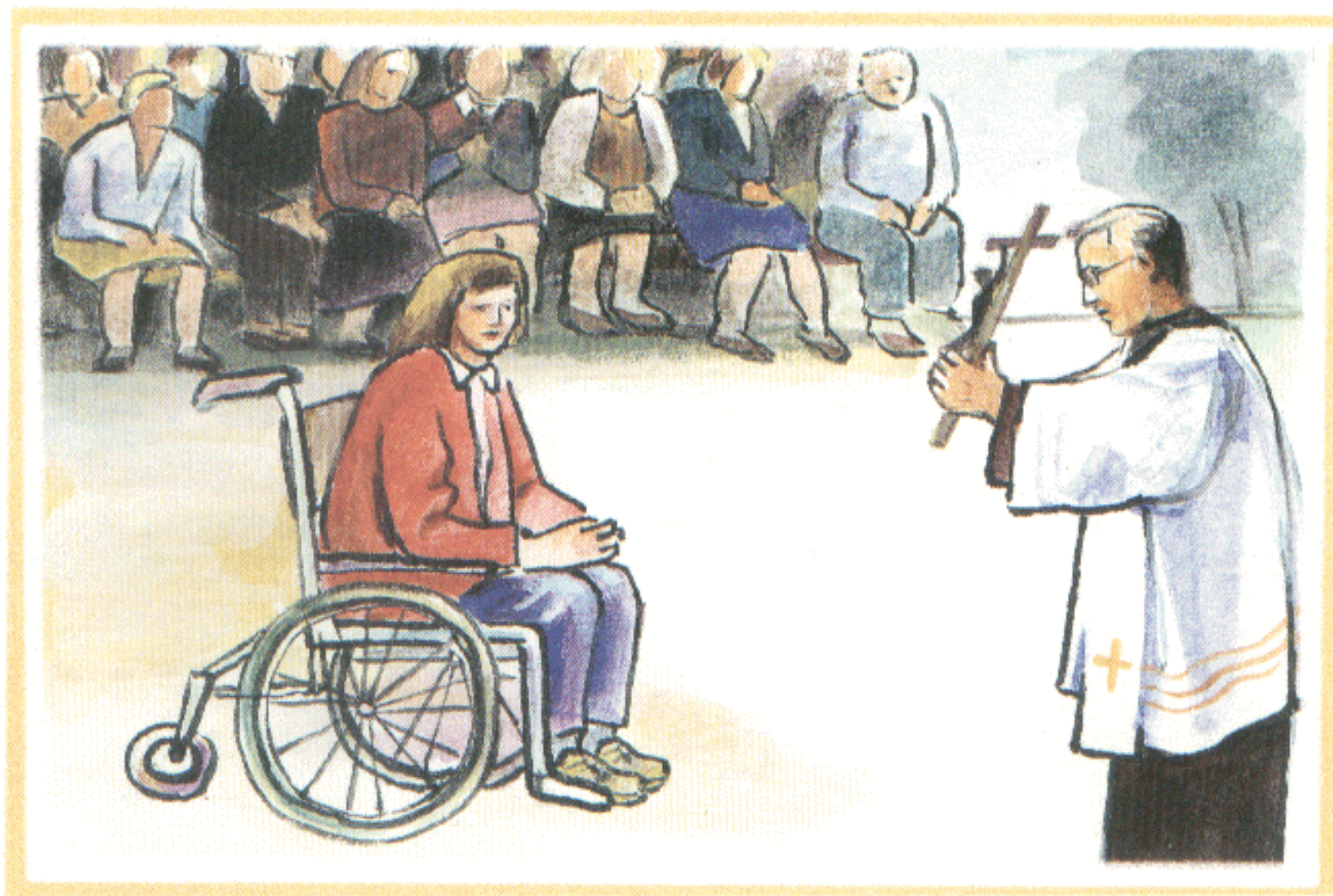
Drugi dan u Međugorju, Suzanu su donijeli na Brdo ukazanja i stavili je između dva kamena. Oslonila se na njih kao na dva dobra prijatelja. Molila je. “Gospa se ovdje uistinu ukazala” - zaključila je nakon molitve. Srce joj je bilo puno radosti.

I sutradan je Suzana željela otići na Brdo ukazanja, ali nije je imao tko tamo odnijeti. Malo je hodočasnika još bilo u Međugorju. Suzana je ostala kraj crkve i molila. Nekako se posebno osjećala. “Bilo bi lijepo ozdraviti i sam otići na Brdo ukazanja i Križevac” - pomislila je u sebi.

Svećenik je predvodio svakodnevnu večernju krunicu. Mnogi su klečali. I Suzana je to zaželjela, ali kako? “Ustani i klekni” - čula je glas u sebi. Poslušala je. Kad je shvatila što se događa, oblila ju je velika radost. “Ja mogu hodati” - odjekivalo joj je u glavi. Pokušala je naglas moliti.

“Ja mogu i govoriti” - čula je samu sebe. Ljudi oko nje u čudu su promatrali što se to događa.

Te je večeri u crkvi Sv. Jakova u Međugorju bilo naročito svečano. Svećenik je objavio da je Suzana ozdravila. Svi su zahvaljivali Bogu. “Bože, hvala ti. Vraćam se u Ameriku, iako bih rado ostala ovdje. U Americi neki ljudi nisu dobri prema tebi, ali ja ću biti dobra. I njima ću pomoći da budu takvi” - odlučila je Suzana.

POGOVOR

Ljetopisac je kasno noću zapisao u svoj ljetopis: "Bog nas nije ostavio. Spreman je učiniti i čudo. Samo trebamo ustrajati"!

Kroz njegov prozor lijevo se vidjelo Brdo ukazanja, a desno Križevac. Župa je međugorska počivala čuvana Gospinom i Božjom rukom.

Kazalo

ČUDESNI DANI	6
MILJENKO STOJIC	
BRDO UKAZANJA	27
KREŠIMIR ŠEGO	
KRIŽEVAC	31
KREŠIMIR ŠEGO	
CRKVA SV. JAKOVA	37
KREŠIMIR ŠEGO	
MOJ MOLITVENIK	43
MILJENKO STOJIC	
PRIČA O SUZANI.....	56
MILJENKO STOJIC	
KRALJICA MIRA	64
MILJENKO STOJIC	

